

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 6. Mandata Pontificis ad Archiepiscopum Remensem directa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum IX.
A. C. 890. ciperet Stephanus Papa erumpentes lacrymas cohibere non potuit, datisque ad Episcopos Galliæ Cispalinæ literis suavit, ut Ludovicum, Bosonis filium, Regem eligerent. Ergo cuncti Valentiaæ congregati, scilicet Aurelianus Archiepiscopus Lugdunensis, Rostangius Arelatensis, Arnaldus Embrodunensis, & Bernoinus Viennensis cum pluribus aliis Episcopis, consilium Papæ amplecti statuunt, unanimi consensu Regem eligunt, & unguunt Ludovicum filium Bosonis & Hermingardis, ex Imperatore Ludovico II. genitæ, puerum decennem. Sed confidebant fore, ut Matris suæ Hermingardis, & Patruï Richardi Ducis Burgundiæ, Bosonis fratris consiliis adjutus, rem patriæ restitueret.

Hæc Regni Arelatensis seu Provinciæ principia fuere.

§. VI.

Mandata Pontificis ad Archiepiscopum Remensem directæ.

Ecclesia Lingonensis ab annis jam decem turbis jactabatur. Isaaco Episcopo defuncto, aliqui Teutboldum ejusdem Ecclesiæ Diaconum, alii vero elegerunt Egilonem, seu Geilonem, Monasterii Nigri Abbatem, qui ex illa Insula a Normannis pulsus tandem cum sua Congrega-

gregatione in Monasterio Turnensi sedem Sæculum IX.
 fixerat. Hunc Aurelianus Archiepiscopus A. C. 890.
 Lugdunensis anno octingentesimo
 octogesimo Episcopum Lingonensem
 consecravit, qui quoad vixit Sedem hanc
 obtinuit, & sub finem anni octingentesi-
 mi octogesimali octavi fati functus est.
 Tunc igitur rursus, qui Teutboldo fave-
 bant, eum in Sedem Episcopalem evehe-
 re conabantur, sed alii Argrimum eli-
 gunt, cujus Electionem Aurelianus Ar-
 chiepiscopus confirmavit. Itaque Teut-
 boldi Fautores, querelis ad Stephanum VI.
 delatis, missoque ad eum Teutboldo ro-
 gant, ut ipsum Pontifex suis manibus E-
 piscopum Lingonensem crearet.

At Papa, ut sua cuique Ecclesiæ jura Flod. hist. IV
 salva essent, ad suam Metropolitam re- c. 1.
 misit Teutboldum, quem, si Electio Ca- Mabill. to. 6.
 nonica fuisset, sine cunctatione ordina- Act. p. 504.
 ret, si vero non fuisset, id ad Papam per- to. 7. p. 22.
 scriberet, sed alium, Episcopum Lingon-
 nensem, sine Pontificis consensu ordina-
 re non præsumeret. Misit Papa Oira-
 num Episcopum Sinigalliæ Legatum suum,
 qui mandata executioni daret. Cum
 vero pervenisset ad Aurelianium; is Le-
 gatum Lingonas ire jubet, promittens,
 se propediem secuturum. Sed diu ex-
 pectatus, nec venit, nec ullam cuncta-
 tionis causam Papæ perscripsit. Ergo,
 qui Teutboldum elegerant, iterum eum
 Romam

Sæculum IX. Romam cum Decreto Electionis suæ mit-
A. C. 890. tunt, instantissime Pontificem rogantes,
 ut ipsum consecraret. Nihilominus Pa-
 pa, ne tunc quidem prærogativis Eccle-
 siæ Lugdunensis quidquam detrahere vo-
 lens, remissum secundo Teutboldum or-
 dinare datis literis Aureliano præcipit,
 aut indicare, cur id recusaret. Aurelia-
 nus spreto Pontificis mandato Argri-
 mum Lingonensis Ecclesiæ Episcopum
 ordinat, & in possessionem immittit. Ad-
 versarii tertio Romam recurrunt; tan-
 demque Papa, quod petebant, concessit,
 datis ad Archiepiscopum Remensem li-
 teris in hæc verba:

Stephanus
 VI. ad Archi-
 episcopum
 Remensem.

*Cum in Persona S. Petri curam om-
 nium Ecclesiarum suscipere jussi simus,
 & perbene sciamus, Episcopum Legiti-
 mum esse non posse, quem nec Clerici
 elegerunt, nec populus expetiit; præ-
 terea Clericorum, populique Lingonensis
 precibus tacti, Teutboldum Diaconum
 eis Episcopum dedimus. Idcirco tibi
 præcipimus, ut quamprimum has nostras
 Epistolas acceperis, ad Ecclesiam Lingo-
 nensem te conferas, Teutboldum ibidem
 stabilias, & omnibus Archiepiscopis de-
 clares, nos hujus Ecclesiæ curam singula-
 rem gerere, nec diutius refractariæ par-
 tis insolentiam, & innocentium oppressio-
 nem, esse passuros.*

Fulco

Fulco Archiepiscopus Remensis, acceptis Papæ mandatis, haud diu postea rescripsit, se sine mora obtemperaturum fuisse, nisi suadente Odone Rege rem differre coactus fuisset, donec ipse ad Papam Legatos misisset, ex quibus de voluntate Pontificis certior fieret. Ceterum, omnes Episcopos, apud quos Papæ Epistolæ fuissent recitatæ, maxime gaudere, quod diceret, velle se omnibus & singulis Ecclesiis jura sua & privilegia ilibata conservare. Præterea Pontificem rogabat, ut suam sententiam scripto sibi aperiret, de sequente quæstione; an Episcopis ipsius Suffraganeis Regem ungeri, aut aliud simile summi momenti negotium sine suo consensu perficere liceret. Hæc quæstio pertinere videtur ad Regem Odonem, electum frustra repugnante Fulcone, qui Guidonem fœderibus sibi junctum Franciæ Romanæ (*) (ita enim provinciæ cisrhenanæ vocabantur) Regem dare molitus fuerat. Unde etiam pronum est conjicere, ideo Odonem nec ab Archiepiscopo Remensi nec a quoquam alio illius provinciæ Episcopo, sed a Walterio Archiepiscopo Senonensi unctum fuisse.

Sæculum IX.

A. C. 890.

*Odor Chr.
to. 2. Duch.
p. 637.*

Por-

(*) Nempe quia illi populi in Francia, nobis transrhenana, lingua Romana, id est, Latina, ut ut corrupta, utebantur.

Sæculum IX. Porro Summus Pontifex ad Archi-
A. C. 890. episcopum Remensem etiam literas de-
Sup. n. I. dit in causa litis inter Hermannum Ar-
Flod. 4. hist. chiepiscopum Coloniensem & Adalga-
6. I. rium Episcopum Hamburgensem & Bre-
 mensensem exortæ. Ambo nuper ad has
 Cathedras evecti fuerant; nam Guille-
 bertum Archiepiscopum Coloniensem
 Concilio Moguntino anno octingentesi-
 mo octogesimo octavo interfuisse vidi-
 mus, Adalgarius autem S. Remberto, eo-
 dem anno mortuo, successerat. S. Rem-
 bertus Adalgarium Monachum novæ
 Corbejæ, unde eum, ut in suo munere
 adiutorem haberet, ad se evocaverat,
 Successorem sibi exoptaverat, atque hanc
 electionem a Rege Ludovico Germani-
 co, Ludovico & Carolo ejusdem filiis,
 a Concilio, Abbate & fratribus illius
 Congregationis confirmari curaverat.
 Vir Sanctus ultima ante obitum suum
 septimana singulis diebus Extrema Un-
 ctione & Viatico pro more illius ætatis
 munitus est, obiitque undecima Junii
 anno octingentesimo octogesimo octavo,
 ex quo Episcopatum suscepisset, vigesimo
Mart. Rom. tertio. Ecclesia decima quarta Februa-
4. Febr. rii ejus memoriam colit.

Flod. Cum igitur Hermannus querelas apud
 Pontificem movisset, & Adalgarius, post-
 quam & ipse rem ad S. Sedem detulis-
 set, & Romam profectus, Hermannum
 accu-

accusasset, quod Ecclesiæ suæ jura læderet, Papa Hermannum citavit, jussitque coram se causam dicere, & quamvis non venisset, in absentem pronunciare sententiam noluit, ne exinde nova oriretur contentio. Sed datis ad Fulconem Archiepiscopum Remensem literis, ei præcepit, suo nomine Concilium cum Episcopis vicinis Wormatiæ celebrare, quo etiam Hermannum Coloniensem & Sunderoldum Moguntinum cum suis Suffraganeis convenire jusserat; quin & Adalgarius monitus fuerat, ut adesset, ubi uniuscujusque jura accurate ad examen vocarentur. Tandem Papa Archiepiscopum Remensem rogabat, ut ad se inviseret, si aliqua ratione id fieri posset, quoniam non solum de hac causa, sed etiam de pluribus aliis cum ipso deliberare & communicare consilia cuperet. Hæc Stephani Papæ Epistola anno octingentesimo nonagesimo sub finem vitæ ejus scripta fuerit necesse est, quia Fulconis Responsum ad Formosum Papam Stephani Successorem directum fuit.

Sæculum IX.
A. C. 890.

§. VII.

Stephani Papæ obitus.

Stephanus Papa pessimam, quæ irreplevit. ap.
rat, consuetudinem abolevit, ne deinceps Anast.
ceps Presbyteri, singulis diebus in Basilica S. Petri Sacrificium offerentes, ad
Hist. Ecclesiast. Tom. XIII. B pen-